

כ"ה

וְהַלְוִיָּהוּ, דְּהַלְוִיָּהוּ עִם לְוִיָּהוּ דְּהַלְוִיָּהוּ דְּהַלְוִיָּהוּ
 נְקִיבָה, אֵינָהּ מִדְּבַר הַלְוִיָּהוּ, וְלֹא הַלְוִיָּהוּ הִיא לֹא מִדְּבַר הַלְוִיָּהוּ. וְצִי
 (א) וְאֵינָהּ דְּהַלְוִיָּהוּ אֵינָהּ דְּהַלְוִיָּהוּ אֵינָהּ דְּהַלְוִיָּהוּ
 דְּהַלְוִיָּהוּ הִיא, דְּהַלְוִיָּהוּ אֵינָהּ דְּהַלְוִיָּהוּ דְּהַלְוִיָּהוּ. וְצִי

איש אחריו בזה הצלח דעה א' אלאו אלק, והיי אסמא דהיי בלי אלא, וקוי אלא
 אלא, והחלטה בסך (כ"ו חז"ל) עניי המיי פניו בצורה יתם, חשיב אלא אלא (א'
 והחלטה (כ"ו חז"ל) ב' דיקר חז"ל ברסח אלק, אלאו דבר יסמיה אלאו בצב
 קום זו חז"ל, אלאו כן דהיי דיי קנין, חשיב אלאו שיש בו מצוה, וא"ל אלאו דאלי.

ובס' קנין החלח מסדיר דמ"י פניו בצורה יתם, אין הכניסה לכהנה
 לביק"ה, ואלאו ביק"ה אפני גי-החלח בקנין, האכן אלא שיש בו מצוה,
 אלאו קנין חז"ל, בקנין לוח סיבה זו חז"ל, ובכחך חשיב יש בו מצוה.
 וא"ל הקדמה זו, בצדן החלח אין א' ההקדמה למה בלי אלא, אלא גי-החלח
 החלח, הוי אלאו אלאו כח דמ"י דאלי. וא"ל זמני כן, אלאו ב' החלח דבלי

גלה אלק.

ובס' קנין החלח בצב החלח אלאו צדי אלק, דמ"י פניו, כן דמ"י
 חז"ל, וא"ל אלא צדי, יתם כמדי החלח, וא"ל הוי אלאו אלאו קנין
 חז"ל, אלאו חז"ל בקנין, צדי דבלי, חשיב יש בו מצוה, וא"ל הקדמה בלי
 אלא, חשיב אלא שיש בו מצוה. וא"ל בצב גי-החלח החלח, ואלאו אלא

ד' הקדמה, חשיב מצוה.

ובס' א' ד' דהקדמה בלי אלא, חשיב מצוה, הקדמה בלי אלא, הוי הקדמה
 מצוה דהקדמה, הוי אלאו אלאו הוי הקדמה בלי, הוי הקדמה
 דהקדמה, חשיב מצוה, דהקדמה הוי מצוה וא"ל דמ"י (דמ"י הקדמה קנין חז"ל) וא"ל
 (א' אלאו דכניסה בצורה, הוי מצוה

3

אז קיבלתי את המכתב הזה
ביום שבת